

Sygn. akt V CSK 149/18

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z wniosku A. B., B. B. i B. B.
przy uczestnictwie Z. K. i in., Powiatowego Zarządu Dróg w C. i E. T.
o zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 września 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie B. B.
od postanowienia Sądu Okręgowego w C.
z dnia 17 października 2017 r., sygn. akt VI Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza na rzecz adw. M.D. od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w C.) kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych powiększoną o należną stawkę podatku od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawczynie B. B. wniosła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w C. z dnia 17 października 2017 r. (sygn. akt VI Ca (...)) oddalającego jej apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w M., którym oddalono wniosek o zasiedzenie służebności drogi koniecznej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje

potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Skarżąca, wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, powołała się na potrzebę dokonania wykładni art. 292 k.c., w zakresie, czy widocznym i trwałym urządzeniem szlaku drożnego może być zasypywanie kolein kamieniem, żwirem, tłuczniem i czy jest to wystarczające do zasiedzenia służebności drogi.

W związku z tak sformułowaną przyczyną kasacyjną należy zwrócić uwagę, że powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), a więc zagadnienia, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw, wymaga jego precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen (zob. m.in.: postanowienie SN z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). Chodzi przy tym o zagadnienie nowe, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji. Takich argumentów w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie nie wskazano. Argumenty przedstawione w skardze sprowadzają się do wykazania rażącego naruszenia art. 292 k.c. i nie wskazują na jakiegokolwiek rozbieżności w judykaturze ani doktrynie, przeciwnie,

przytoczone orzeczenia Sądu Najwyższego wskazują na jednolitą wykładnię tego przepisu.

Niezależnie od tego trzeba podkreślić, że wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania wraz z uzasadnieniem jest odrębną konstrukcyjnie i funkcjonalnie częścią skargi kasacyjnej i nie jest rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie w innych częściach skargi argumentów na uzasadnienie podniesionych w nim twierdzeń. Wielokrotnie kwestię tę Sąd Najwyższy wyjaśniał. Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie podlegają bowiem analizie na etapie przedsądu, natomiast przytoczone podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie oceniane są dopiero po przyjęciu skargi do rozpoznania, w trakcie jej merytorycznego rozpoznawania; oba te elementy muszą być przez skarżącego wyodrębnione, oddzielnie przedstawione i uzasadnione, a dla spełnienia wymogu z art. 398⁴ § 2 k.p.c. nie wystarczy odwołanie się do podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, ponieważ mimo że argumenty mogą być podobne, to Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze okoliczności uzasadniające przyjęcie jej do rozpoznania, nie analizuje zaś podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia. Liczne orzeczenia, w których tę kwestię omawiano, są publikowane, cytowane w komentarzach prawniczych i nie ma potrzeby kolejnego ich przytaczania.

Z tych przyczyn orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.